

Ki beszél itt etikáról?

Most, hogy beindul a választási gőzhenger, a baloldalt egyre többet beszél a választási etikáról és a tiszta választásokról. Éppen ők hirdetik ezt, akik évek óta mást sem tesznek, minthogy visszaélnek erőfölényükkel a magyar médiában.

Ők, akik a legjelentéktelenebb eseményt is képesek voltak gátlás nélkül felfújni, hogy a magyarok rossz híreté keltsék. Akik sorra adták fel a „magas labdákat” az utóállamok magyarellenes politikusainak és akik szellemi szerzői a nyugati lapok bennünket lejárató förmedvényeinek. Éppen ők, akiknek teljesen mindegy volt, hogy a koalíció csinált-e valamit, vagy nem csinált, a lepcsőkondíciós volt a válasz. Ők, akik kikényszerítették a magyar konzervatív és keresztény táborból a minősítésváltást, hisz ellenzéki helyett ellenséges hadjáratokat indítottak tucatnyi szerencsétlen, bár törvénytörően jelentkező gond intelligens megoldása helyett. Ahogy tették azt a szerencsétlen turai kettős gyilkosságnál, a budapesti zenei általános iskola és a dabas-sári egyházi iskola kapcsán, de az eseteket vég nélkül lehetne sorolni.

Megtanultuk tehát, hogy a liberálbolsevik sajtóetika olyan, mint a „csendőrp-

tu”, vagyis csak egy irányban működik. Ha például valaki félrehallja a „hordót a szónoknak” felszólítást, vagy szóvá teszi Csurka „életér” kifejezését, akkor beindult a hazai és külföldi összehangolt támadás, de nem csak a „vétkes”, hanem már a magyarok ellen is. Oly erővel mégpedig, melylyel el lehetett volna hallgattatni a balkáni gyilkosokat is, akiknek ügyei még nem jutottak el a washingtoni kongresszus elé.

Bezeg, ha az elit részéről felháborító módon gyalázkodnak és hazudnak (Landesmann-gyalázat, Pető Iván hazudozása, **Eörsi** úr hazaárulása) az a „tökéletes etikai érzék” már nem működik. Sőt, mindhárom azt bizonygatják, hogy az a vétkes, aki kimondja az igazat. (Kéri Editet 100 000 Ft-ra büntették, mert Gadó György apjának „jó hírnevét rongálta”, mivel azt merészséggel mondanivaló, hogy a több tucat halálos ítéletet hozó rákosista hadbíró alezredesvérbíró volt.)

Ezek az urak és hölgyek most az etikai kódexet lobogtatják, mivel attól félnek, hogy a mindössze 3-4 nemzeti lap és a nemzetiek vissza fognak élni... Gondolom úgy, hogy igyekeznek leleplezni a liberális és bolsevik hazugságokat. Netán arra „vetemednek” majd, hogy liberálisaink 1990-es jelszavai és a nemzeti értékek elleni

szavazásuk tényeit veszik elő. A kárpótlás, a gyilkosok felelősségre vonása, az egyházi ingatlanok visszaadásai (stb.) körüli kicsitelen szereplésükre fognak emlékeztetni.

„Ne beszéljünk a múltról, a jövőt kell építeni” — dobják be a jól hangzó jelszót — a leleplezett hamiskártyás módjára: aki rögtön megígéri, hogy tisztességes lesz, csak ne beszéljünk többet a cinkelt lapokról, melyekkel eddig kifosztott és becsapott.

A mi lapjaink soha sem voltak cinkelték, sőt többnyire — elég apolitikusan — kitergetjük azokat. Nekünk nem érdekünk a hazugság, de érdekünk az erőfölényben lévő szociál-liberális sajtó meg ma is gátlás nélkül folyó agymosásának és manipulációinak a leleplezése. A cinkelt választási ígéretekkkel „zsugázók” és a nekik falazó „mitfaherek” leleplezése. Enélkül ugyanis sem választási, sem „hétköznapi” etikáról, magyarul tisztességről nem lehet szó.

Práczi István
Monorierdő

Riporternő kudarca

Megannyi szkeptikus reflexió után — végre egy örömteli helytállás. Február 8-án, végre egy felkészült,